

Verdal kommune
Møteinnkalling

Kommunestyrets medlemmer

Det innkalles med dette til følgende møte:

Utvalg: Verdal kommunestyre
Møtested: Kommunestyresalen, Verdal Rådhus
Dato: 25.01.2016
Tid: 18:00

Evt. forfall, eller inhabilitet i noen av sakene, meldes til rådmannskontoret på telefon 740 48257 eller på epost: line.ertsas@verdal.kommune.no .

Innstilling fra formannskapet i sak 8/16 legges ut i møtet.

Verdal 18. januar 2016

Bjørn Iversen
ordfører (s)

Sakliste kommunestyrets møte 25. januar 2016

Saksnr	Innhold
PS 1/16	Godkjenning av møteprotokoll
PS 2/16	Utbygging av boligfelt Forbregd Lein del 3 - sluttrapport
PS 3/16	Behov for sikringstiltak i Helgåa ved Vuku, Bredengberg - kommunal garanti for distriktsandel
PS 4/16	Temaplan sykkel
PS 5/16	Anmodning om bosetting av enslige mindreårige 2016 og 2017
PS 6/16	Orientering
PS 7/16	Interpellasjon fra John Hermann - Øremerket tilskuddsordning til helsestasjon og skolehelsetjeneste
PS 8/16	Trøndelagsutredningen - høring

Utbygging av boligfelt Forbregd Lein del 3 - sluttrapport

Saksbehandler: Oddvar Govasmark E-post: oddvar.govasmark@verdal.kommune.no Tlf.: 74048531	Arkivref: 2013/3947 - /M00
--	--------------------------------------

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Komité plan og samfunn i Verdal	10.12.2015	86/15
Verdal formannskap	17.12.2015	135/15
Verdal kommunestyre	25.01.2016	2/16

Saksprotokoll i Verdal formannskap - 17.12.2015

BEHANDLING:

Ved votering ble innstilling fra komite plan og samfunn enstemmig vedtatt.

INNSTILLING:

Sluttrapporten tas til orientering.

Rådmannens innstilling:

Sluttrapporten tas til orientering.

Saksprotokoll i Komité plan og samfunn i Verdal - 10.12.2015

BEHANDLING:

Ved votering ble rådmannens innstilling enstemmig vedtatt.

INNSTILLING:

Sluttrapporten tas til orientering.

Vedlegg:

Ingen

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Det er 89 journalposter i sak 2013/3947.

Saksopplysninger:

I kommunestyrets møte den 28.10.2013 ble slikt vedtak fattet:

1. Kommunestyret godkjenner igangsetting av nødvendige kommunaltekniske arbeider for boligområdet Forbregd-Lein Del III 3. byggetrinn innenfor en kostnadsramme på kr 11.000.000,- inkl.mva.
2. Utbyggingen finansieres ved bruk av ubundet kapitalfond/investeringsfond.
3. Rådmannen gis fullmakt til å gjøre de nødvendige budsjettjusteringer samt inngå kontrakt med entreprenør.

Prosjektet gjelder utbygging av kommunaltekniske anlegg for etablering av 30 nye boligtomter. I dette inngikk det opprusting og asfaltering av eksisterende veger, deler av Moholtvegen og Andevegen i sin helhet. I tillegg er det bygd ca 700 meter ny veg, 700 meter grøft for vann- og avløpsrør, montert 31 kummer, lagt 500 meter vannledning og 1500 meter avløpsledning.

Byggeorganisasjonen har vært slik:

Byggherrefunksjonen og byggeledelse: Verdal kommune ved teknisk drift

Prosjekterende: Sweco A/S

Utførende: Farbu & Gausen A/S

Samlet kostnader for anlegget ble på kr. 9.236.454,- inkl mva.

Anlegget ble overtatt den 01.10.2014, slutfaktura ble betalt 20.03.2015.

Gatelysanlegget, med unntak for kabling og stolpefundamenter, var ikke en del av entreprisen. Stolper og armatur (LED) er nå montert slik at anlegget er ferdigstilt i sin helhet.

Vurdering:

Prosjektet er gjennomført innenfor vedtatte økonomiske rammer og til avtalt tid. Alle merknader fra ferdigbefaringen ble rettet innen fristen og anlegget anses å ha fått omfang og kvalitet som beskrevet og forventet.

Behov for sikringstiltak i Helgåa ved Vuku, Bredengberg - kommunal garanti for distriktsandel

Saksbehandler: Oddvar Govasmark	Arkivref: 2013/7640 - /K54
E-post: oddvar.govasmark@verdal.kommune.no	
Tlf.: 74048531	

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Komité plan og samfunn i Verdal	10.12.2015	85/15
Verdal formannskap	17.12.2015	136/15
Verdal kommunestyre	25.01.2016	3/16

Saksprotokoll i Verdal formannskap - 17.12.2015

BEHANDLING:

Ved votering ble innstilling fra komite plan og samfunn enstemmig vedtatt.

INNSTILLING:

1. Kommunestyret garanterer for en distriktsandel på 20 % av anleggskostnadene for sikringsarbeider med reparasjon og forlengelse av eksisterende mur like nedstrøms for brua i Vuku. Sikringsarbeidet utføres i samsvar med planer utarbeidet av NVE. Distriktsandelen er beregnet til kr 127.000,- inkl mva.
2. Distriktsandelen belastes ordinært driftsbudsjett, funksjon 3601, elveforbygninger.

Rådmannens innstilling:

1. Kommunestyret garanterer for en distriktsandel på 20 % av anleggskostnadene for sikringsarbeider med reparasjon og forlengelse av eksisterende mur like nedstrøms for brua i Vuku. Sikringsarbeidet utføres i samsvar med planer utarbeidet av NVE. Distriktsandelen er beregnet til kr 127.000,- inkl mva.
2. Distriktsandelen belastes ordinært driftsbudsjett, funksjon 3601, elveforbygninger.

Saksprotokoll i Komité plan og samfunn i Verdal - 10.12.2015

BEHANDLING:

Ved votering ble rådmannens innstilling enstemmig vedtatt.

INNSTILLING:

1. Kommunestyret garanterer for en distriktsandel på 20 % av anleggskostnadene for sikringsarbeider med reparasjon og forlengelse av eksisterende mur like nedstrøms for

- brua i Vuku. Sikringsarbeidet utføres i samsvar med planer utarbeidet av NVE. Distriktsandelen er beregnet til kr 127.000,- inkl mva.
2. Distriktsandelen belastes ordinært driftsbudsjett, funksjon 3601, elveforbygninger.

Vedlegg:

- 1 Godkjenning av plan for sikring av mur i Vuku
- 2 Plan for sikring av mur i Vuku

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Avtale mellom NVE og kommunen om garanti for distriktsandel.

Saksopplysninger:

Under uværet Roar den 02.10.2015 gjorde vannmassene skade på eksisterende forbygningsanlegg (NVE-sikring nr. 1111) like nedstrøms brua på Vuku. Skaden har skjedd ved at en tørrmur ble delvis undergravd og har delvis rast ut. Grunneiere der muren står/vil bli stående er for gnr. 139, bnr. 8 Bjørn Aarstad og gnr. 139, bnr. 9 Robert Kirknes.

NVE har planlagt reparasjoner og forlengelse av muren. Eksisterende mur er ca 32 meter lang. Ny mur med lengde ca 35 meter vil settes vest for eksisterende mur og som fortsettelse av denne. Samlet kostnader er beregnet til kr. 635.000,- inkl mva. NVE dekker 80 % av kostnadene, det forutsetter en distriktsandel på 20 % beregnet til kr. 127.000,- inkl mva.

Arbeidene vil bli utført av entreprenør som leies inn av NVE og NVE vil lede arbeidet.

Kommunen får, som for andre sikringsanlegg, et tilsynsansvar og vedlikeholdsansvar.

Vurdering:

Reparasjon av eksisterende sikring samt en forlengelse av sikringen anses som nødvendig for å sikre eiendom og bygninger mot skade. Rådmannen tilrår derfor at det vedtas garanti for distriktstilskuddet. Kommunen dekker distriktsandelen i samsvar med tidligere praksis.

Innherred samkommune

Sakspapir

Temaplan sykkel

Saksbehandler: Dina von Heimburg	Arkivref: 2014/1415 - /
E-post: dihe@innherred-samkommune.no	
Tlf.: 74052718	

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Samkommunestyret	10.12.2015	35/15
Levanger kommunestyre	16.12.2015	82/15
Verdal kommunestyre	25.01.2016	4/16

Saksprotokoll i Samkommunestyret - 10.12.2015

Behandling:

Ina Helen K. Pedersen møtte. Til stede 17 representanter.

Forslag i møte:

Ordfører Robert Svarva orienterte om følgende endring i innstillinga kulepunkt 3:
«Kommunene Verdal og Levanger søker..» endres til «Kommunen.... søker..»

SP v/Trude Holm fremmet følgende alternativt forslag til ordlyd under parkering (s. 37):
Avsnittet parkering endres til:
"Det tilrettelegges for vekst i parkeringsplasser for sykkel i sentrumskjernene.»

Avstemning:

Det ble først votert alternativt mellom forslag fra SP og innstillinga, der forslaget fra SP ble enstemmig vedtatt.
Det ble deretter votert over innstillinga med vedtatt endring som ble enstemmig vedtatt.

Innstilling:

- Temaplan for økt sykkelbruk 2015-2030 vedtas.
- Prioritering av tiltak integreres i budsjett- og økonomiplanprosesser.
- Kommunen søker status som sykkelby, og tar initiativ til å inngå sykkelbyavtale med Statens vegvesen og Nord-Trøndelag fylkeskommune.

Følgende skal stå under avsnitt parkering s. 37:

Det tilrettelegges for vekst i parkeringsplasser for sykkel i sentrumskjernene.

Administrasjonssjefens forslag til innstilling:

- Temaplan for økt sykkelbruk 2015-2030 vedtas
- Prioritering av tiltak integreres i budsjett- og økonomiplanprosesser.

- Kommunene Verdal og Levanger søker status som sykkelby, og tar initiativ til å inngå sykkelbyavtale med Statens vegvesen og Nord-Trøndelag fylkeskommune.

Saksprotokoll i Levanger kommunestyre - 16.12.2015

Forslag i møte:

Ingen.

Avstemning:

Samkommunestyrets innstilling enstemmig vedtatt.

VEDTAK:

Temaplan for økt sykkelbruk 2015-2030 vedtas.

- Prioritering av tiltak integreres i budsjett- og økonomiplanprosesser.
- Kommunen søker status som sykkelby, og tar initiativ til å inngå sykkelbyavtale med Statens vegvesen og Nord-Trøndelag fylkeskommune.

Følgende skal stå under avsnitt parkering s. 37:

Det tilrettelegges for vekst i parkeringsplasser for sykkel i sentrumskjernene.

Vedlegg:

- 1 Temaplan for økt sykkelbruk 2015-2018 (2019-2022)

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

- Kommunenes strategiske planer (inkl. kommuneplanens samfunnsdel og tilhørende kommunedelplaner)
- Planstrategi, justering av planbehov, vedtatt av [kommunestyret i Levanger 29.04.15](#) [Kommunestyret i Verdal 27.04.15](#).
- [Prosessplan for utarbeidelse av temaplan for økt sykkelbruk](#)
- [Internettside for informasjon og medvirkning i planprosessen](#)
- [Facebookside: Sykkel i Levanger og Verdal](#)

Saksopplysninger:

En sykkelby er en god by. Flere syklist i befolkningen er et middel for å skape gode byrom og lokalsamfunn, forbedre folkehelsen, redusere sykefravær, redusere støy og utslipp av klimagasser, bedre trafiksikkerheten, gi kortere bilkøer og skape bedre plass for næring, møteplasser og grønn infrastruktur. Tilrettelegging for økt sykkelbruk er derfor også en svært god samfunnsøkonomisk investering.

Levanger og Verdal kommune ble i 2012 tatt opp som medlemmer i Sykkelenettverket, og har med dette inngått et partnerskap med Statens vegvesen om satsningen på sykkel. Les mer på www.sykkelenett.no

God infrastruktur for sykling er et viktig virkemiddel for å nå vedtatte mål i kommuneplanens samfunnsdel og tilhørende strategiske planer. Det er behov for å samordne innsatsen for å øke sykkelbruken og bygge attraktiv infrastruktur for sykling, slik at flere innbyggere velger sykkel framfor bil.

Formålet med Temaplan for økt sykkelbruk er å få et arbeidsverktøy for å bygge et helhetlig hovednett for sykkel i Verdal og Levanger, samt skape et grunnlag for å prioritere mellom virkemidler og målgrupper. Sjekkliste og prinsipper i planen skal tas i bruk og vurderes i alle areal- og reguleringsplaner. Temaplanen skal videre bidra til å stimulere til samarbeid og partnerskap mellom aktører som har interesser og virkemidler for å få flere til å sykle.

Rammer for sykkelplanen er gitt i lokale føringer fra kommunestyrene, herunder planstrategi, kommuneplanens samfunnsdel, og relevante kommunedelplaner og temaplaner. Sykkelplanen er utarbeidet med utgangspunkt i en bredt sammensatt arbeidsgruppe med representanter fra kommunene, Statens vegvesen, Nord-Trøndelag fylkeskommune, og representant fra frivilligheten. Denne arbeidsgruppen utarbeidet en prosessplan som danner grunnlaget for temaplanen, se vedlegg.

Det er hentet inn innspill fra sentrale aktører for å nå målsettinger i sykkelplanen, inkludert barnehager og skoler i Verdal og Levanger. Innbyggere og organisasjoner i våre kommuner ble invitert til å komme med innspill til planarbeidet, og vi mottok 25 innspill på kommunenes nettsider i tillegg til enkelte innspill på Facebook. Høringsrunder ble annonsert på kommunenes nettsider, samt i lokalavisa. I tillegg er det mottatt innspill og råd gjennom deltakelse i Sykkelenettverket, samt gjennom dialog med aktører som Trygg Trafikk, Tour de Tomtvatnet og HiNT.

På bakgrunn av prosessrapporten og innspill gjennom medvirkningsprosesser ble det utarbeidet et planforslag. Planforslaget ble lagt ut til offentlig ettersyn i tre uker, med høringsfrist 26. juni 2015. I tillegg ble det gjennomført en arbeidsprosess i Samkommunestyret 20.11.15 der administrasjonen fikk innspill til justeringer av mål, strategier og prioriteringer i sykkelplanen, samt konkrete innspill til hovednettet for sykkel.

Planforslaget fremmer forslag om fremtidig hovednett for sykkel i Verdal og Levanger. I tillegg til hovednettet, som beskriver de viktigste strekningene for transportsykling, vil det på sikt utarbeides lokalnett og turnett for sykling som skal sees i sammenheng med og kobles på hovednettet for sykkel.

Sykkelplanen er et viktig grunnlag og må sees i sammenheng med kommende gatebruksplaner og kommunedelplan sentrum i Verdal og Levanger, samt kommende kommunedelplan for anlegg og infrastruktur.

Revidering av plandokumentet skal normalt gjennomføres en gang i hver planperiode, men planen er ment å være fleksibel for endringer når behovet tilsier det.

Vurdering:

Gjennom arbeidet med sykkelplanen er det mottatt en rekke muntlige og skriftlige innspill som beskrevet over. Alle innspill er vurdert, og i planforslaget er en stor andel av disse hensyntatt. Flere innspill fra innbyggere, til ulike tidspunkt i planprosessen, har handlet om behov for utbedring av strekninger som plangruppa har vurdert som relevant for lokalnett og/eller turnett. Disse innspillene vil bli tatt vare på og vurdert i kommende planprosesser.

Kommunene Verdal og Levanger er medlemmer av sykkelbynettverket i Region Midt. Ved politisk vedtak av plan for hovednett for sykkel kan kommunene inngå partnerskapsavtaler med Nord-Trøndelag fylkeskommune og Statens vegvesen, noe som stiller kommunene i posisjon til å søke om delfinansiering av infrastruktur for sykling. Det tilrås at kommunene Verdal og Levanger søker status som sykkelby, og tar initiativ til å inngå sykkelbyavtale med disse partene.

Planen framstår som en strategi- og prinsipplan, og det forutsettes at prioritering av tiltak integreres i kommunenes budsjett- og økonomiplanprosesser.

Anmodning om bosetting av enslige mindreårige 2016 og 2017

Saksbehandler: Rune Gjelvold E-post: rune.gjelvold@verdal.kommune.no Tlf.:	Arkivref: 2015/44 - /F30
---	------------------------------------

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Komite mennesker og livskvalitet	13.01.2016	4/16
Verdal formannskap	14.01.2016	4/16
Verdal kommunestyre	25.01.2016	5/16

Saksprotokoll i Verdal formannskap - 14.01.2016

BEHANDLING:

Innstilling fra komite mennesker og livskvalitet og uttalelse fra innvandrerrådet ble utdelt i møtet.

AP v/Bjørn Iversen fremmet følgende tillegg under pkt. 1:

«under forutsetning av at de reelle utgiftene dette medfører inndeckes ved statlige tilskudd.»

Det ble først votert over tilleggsforslaget som ble enstemmig vedtatt.

Det ble deretter votert over komiteens innstilling inkludert vedtatt forslag som ble enstemmig vedtatt.

INNSTILLING:

1. Verdal kommune imøtekommer IMDi sin anmodning om å bosette inntil 14 enslige mindreårige flyktninger over 15 år i 2016, innenfor rammen av de 56 flyktninger kommunen allerede har sagt ja til å bosette under forutsetning av at de reelle utgiftene dette medfører inndeckes ved statlige tilskudd.
2. Rådmannen legger fram ny sak for kommunestyret når endelig anmodning om eventuell bosetting av enslige mindreårige flyktninger i 2017 foreligger. I og med at det er knyttet stor usikkerhet til anmodningen om behov for bosetting av EM i 2017, avventes vedtak om eventuell bosetting av EM mindreårige i 2017 til endelig anmodning foreligger høsten 2016.

Rådmannens innstilling:

1. Verdal kommune imøtekommer IMDi sin anmodning om å bosette inntil 14 enslige mindreårige flyktninger over 15 år i 2016, innenfor rammen av de 56 flyktninger kommunen allerede har sagt ja til å bosette.

2. Rådmannen legger fram ny sak for kommunestyret når endelig anmodning om eventuell bosetting av enslige mindreårige flyktninger i 2017 foreligger. I og med at det er knyttet stor usikkerhet til anmodningen om behov for bosetting av EM i 2017, avventes vedtak om eventuell bosetting av EM mindreårige i 2017 til endelig anmodning foreligger høsten 2016.

Saksprotokoll i Komité mennesker og livskvalitet - 13.01.2016

BEHANDLING:

Utdelt i møtet:

Uttalelse fra Innvandrerrådet.

Ved votering ble rådmannens innstilling enstemmig vedtatt.

INNSTILLING:

1. Verdal kommune imøtekommer IMDi sin anmodning om å bosette inntil 14 enslige mindreårige flyktninger over 15 år i 2016, innenfor rammen av de 56 flyktninger kommunen allerede har sagt ja til å bosette.
2. Rådmannen legger fram ny sak for kommunestyret når endelig anmodning om eventuell bosetting av enslige mindreårige flyktninger i 2017 foreligger. I og med at det er knyttet stor usikkerhet til anmodningen om behov for bosetting av EM i 2017, avventes vedtak om eventuell bosetting av EM mindreårige i 2017 til endelig anmodning foreligger høsten 2016.

Vedlegg:

1. IMDi: *Anmodning om bosetting av flyktninger 2016*
2. IMDi: *Rundskriv 03/2015: Særskilt tilskudd ved bosetting av enslige mindreårige flyktninger*
3. Statsministerens kontor: *Store utfordringer krever felles mobilisering*

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

1. www.imdi.no
2. Barne- likestillings- og inkluderingsdepartementet: *Arbeid med enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger*
3. Beregningsutvalget. 2015. *Kommunens utgifter til bosetting og integrering av enslige mindreårige flyktninger i 2014.*

Saksopplysninger:

Flyktningkrisen og det store antallet asylsøkere som ankommer Norge, medfører økt behov for bosetting av flyktninger generelt, og enslige mindreårige (EM) flyktninger

spesielt.

Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi) ber Verdal kommune om å bosette 56 flyktninger i 2016, herav 14 enslige barn og unge. IMDi ber også kommunen om å legge til grunn nye plantall for 2017. Disse tilsier bosetting av 60 personer i 2017, herav minst 22 enslige barn og unge. Det er knyttet stor usikkerhet til IMDi sine anslag, og det er vanskelig å forutsi hvor mange flyktninger som vil komme til Norge i årene som kommer. IMDi sine framtidige plantall revideres i løpet av 2016.

Det er stor økning i antallet EM under 18 år som skal bosettes i 2016. Oppdaterte prognoser viser at det er behov for å bosette minst 4 400 enslige mindreårige i Norge i 2016. Foreløpig plantall for 2017 er oppjustert til minst 7 000 enslige mindreårige. Om lag 20 prosent av de enslige mindreårige som kommer til Norge, er under 15 år.

IMDi ber ikke kommunen spesifikt om å bosette EM under 15 år. Om det vurderes som ønskelig, eller mulig å tilby plasser for unge under 15 år, innenfor anmodningstallet for EM, bes kommunen ta kontakt med IMDi.

Det er stor usikkerhet knyttet til ankomst av asylsøkere i 2016, også i 2017. IMDi vil i løpet av 2016 oppdatere kommunene på bosettingsbehovet for 2017 i det årlige anmodningsbrevet, og så langt som mulig gi foreløpige plantall for 2018 og 2019.

Enslige mindreårige

Enslige mindreårige asylsøkere er barn og ungdom som søker asyl i Norge uten å ha følge av foreldre eller andre som utøver foreldreansvar for dem, og som oppgir å være under 18 år. Dette inkluderer også de som kommer til landet i følge med andre voksne, for eksempel eldre søsken, tanter og onkler, men som ikke er deres foreldre. Dersom det på vedtakstidspunktet legges til grunn at asylsøkeren var under 18 år på søknadstidspunktet, beholder han eller hun i utgangspunktet sin status som enslig mindreårig selv om oppholdstillatelse innvilges og bosetting skjer etter fylte 18 år.

Barn og unge som har status som EM kan deles inn i to hovedgrupper:

- a. 0-15 år (barn)
- b. 15-18 år (unge/ungdom)

Ansvar for de ulike aldersgruppene er fordelt slik:

- Barne- ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) har ansvaret for bosettingen av barn under 15 år.
- IMDi har ansvaret for å bosette ungdom mellom 15 og 18 år.

Bosetting av EM vil i tillegg innebære å bosette flyktninger mellom 18-20 år som har *status* som EM. De samme tilskuddsordningene gjelder for denne gruppen frem til de fyller 20 år.

Kommunale oppgaver ved bosetting av EM.

Oppfølgingsbehovet til enslige mindreårige kartlegges av IMDi (15-18 år), eller Barne- ungdoms- og familieetaten (under 15 år). Kommunen må deretter vurdere aktuelle tiltak

og behov basert på kartleggingsinformasjonen, samtaler med mottaket, den som skal bosettes og dennes verge. Det anbefales at kommunen har tett kontakt med den enslige mindreårige i perioden før bosetting.

Uavhengig av organisering i kommunen og hvem som har hovedansvar for oppfølging av enslige mindreårige, så vil en rekke kommunale tjenester bli involvert i bosettingen og oppfølgingen av barna og ungdommene. Kommunen har blant annet plikt til å yte tjenester og tiltak etter lov om barneverntjenester, opplæringsloven, introduksjonsloven, lov om sosiale tjenester og kommunehelsetjenesteloven.

Barne- Likestillings- og inkluderingsdepartementet skriver i sin håndbok om bosetting av enslige mindreårige fra 2011 følgende: «Flere kommuner som skal bosette enslige mindreårige for første gang, eller skal etablere et nytt bofellesskap, har valgt å bruke prosjektorganisering i forberedelsesfasen. Et slikt prosjekt bør ha en styringsgruppe av ledere fra aktuelle etater. Saksbehandlere, miljøarbeidere og økonomiansvarlig bør knyttes til prosjektet. Prosjektet kan ha mange oppgaver: De skal anskaffe og klargjøre boligen, ansette miljøarbeidere og forberede tiltak for de bosatte: skoleplass, norskundervisning, bo trening og aktiviteter knyttet til sosial integrering. Det kan også være snakk om arbeidstrening samt psykososiale tiltak.»

Bosetting av EM forutsetter et kompetent og tilpasset virkemidler i kommunen. Dette innebærer både behov for plasser og tilstrekkelige ressurser i det kommunale barnevernet. Det er ikke slik at alle vil ha behov for omfattende barneverntiltak, det vil være individuelle forskjeller. Kommunen må foreta en vurdering i hvert enkelt tilfelle, og tilby egnet bo- og omsorgstiltak. Dersom det i denne forbindelse antas at det foreligger forhold som kan gi grunnlag for tiltak etter barnevernlovens kap. 4, skal den kommunale barneverntjenesten undersøke forholdet, jf §4-3.

Tilbudet i kommunen bør generelt planlegges og utformes med utgangspunkt i følgende elementer etter anbefaling fra Barne-, likestillings-, og inkluderingsdepartementet (BLD 2011: s. 90 og 91):

- En vurdering av hva barnet trenger ut fra kjennskap til barnets historie og egenart, livssituasjon og behov for omsorg, støtte, opplæring, helsehjelp osv.
- En bo- og omsorgsløsning som gir stabile forhold, er tilpasset barnets alder og støtter dets utvikling. Barnet skal kunne forholde seg til trygge voksenpersoner i bomiljøet.
- Gode og langsiktige forhold til voksne – også utenfor det offentlige tjenesteapparatet.
- Et skoletilbud som gir barnet mulighet til å fullføre sitt utdanningsløp.
- Dette inkluderer en kartlegging av hva slags faglige behov barnet har.
- Gode relasjoner til jevnaldrende.
- Mulighet til å kontakte hjemlandet og familien.
- Fritidsaktiviteter og tilknytning til et lokalmiljø som bidrar til mening og mestring.
- Mulighet til å knyttekontakt med egen etnisk gruppe.
- Mulighet til å bli hørt og påvirke sin egen situasjon.
- Behov for psykisk helsehjelp

- Oppfølging etter fylte 18 år.

I BLD (2011) sin veileder til kommunene beskrives to mulige løsninger i kommunene for hvordan arbeidet med EM kan organiseres. Felles er at gruppen som skal organisere tiltakene bør ha kompetanse både på barn, barnevern og flyktningsspørsmål. To ting er helt sentrale for kommunen: å forsterke og styrke det kompetansemiljøet kommunen har, og å ha egnede boforhold.

Statlige tilskudd og refusjonsordninger

I statsbudsjettet for 2016, og i tilleggsproposisjon om økte asylankomster, foreslår regjeringen å øke det særskilte tilskuddet med 100 000 kroner per enslig mindreårig flyktning som blir bosatt i 2016, og et ekstratilskudd på kr. 50 000 per flyktning som kommunen bosetter i 2016 utover det antallet kommunen ble anmodet om for 2015.

Kommuner som bosetter EM, vil altså få vanlig integreringstilskudd for hver bosatt EM, og et særskilt tilskudd når EM bosettes som for 2015 var kr 191.300,- per barn. Det særskilte tilskuddet utbetales årlig frem til og med fylte 20 år. Spesielt for kommende år er det forslag om å øke det særskilte tilskuddet med kr 100.000,- for EM i bosettingsåret 2016. Bosatte enslige mindreårige vil også telle med i det totale antallet bosatte som utløser ekstratilskudd på kr 50.000,-.

Særskilt tilskudd for enslige mindreårige flyktninger differensieres etter bosettingstidspunkt i bosettingsåret. Tilskuddet beregnes fra den måneden vedkommende blir bosatt. Dersom en kommune bosetter EM i januar har kommunen krav på kr 191 300,-. Finner bosettingen sted først i februar eller mars, har kommunen krav på henholdsvis kr 175 358 (11/12) eller kr 159 417 (10/12) av tilskuddsbeløpet osv.

I tillegg til tilskuddene, får kommunene refusjon fra staten for å dekke utgifter til eventuelle kommunale barneverntiltak utover kommunenes egenandel. Slike tiltak kan for eksempel være fosterhjem eller bokollektiv. Egenandel ved refusjon for kommunale utgifter til barneverntiltak knyttet til enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger er i 2015 på kr 16 600,-. Utover den kommunale egendelen dekkes 80 % av utgiftene av staten.

Det er følgende satser på integreringstilskudd ved bosetting av EM (2015):

Bosettingsår	Sats
År-1 (2015)	182 000
År-2	210 000
År-3	152 000
År-4	82 200
År-5	70 000

Økonomiske rammevilkår

Det er nedsatt et sentralt utvalg: «Beregningsutvalget for kartlegging av kommunale utgifter til bosetting og integrering av flyktninger» det såkalte Beregningsutvalget. Utvalget består av representanter fra kommune og stat og er ledet av IMDi. Hvert år kartlegger Beregningsutvalget

kommunenes gjennomsnittlige utgifter til bosetting og integrering av flyktninger og personer med opphold på humanitært grunnlag.

Kartleggingen dekker perioden kommunene mottar integreringstilskudd og tilskudd til norskopplæring – det vil si året personene bosettes, samt de fire påfølgende årene. Formålet med denne kartleggingen er å se om faktiske utgifter til bosetting og integrering stemmer overens med hvor mye kommunene mottar i støtte fra staten

Hovedkonklusjonen til utvalget (2015:7) er at kommunene har «utgifter til enslige mindreårige utover det som dekkes av barnevernsrefusjon, enslig mindreårig-tilskudd og integreringstilskudd». De gjennomsnittlige utgiftene til valgskommunene i 2014 var på 391 100 kroner per enslig mindreårig over femårsperioden. Dette er kostnadene etter at alle inntekter er trukket fra (integreringstilskudd, refusjon av barnevernsutgifter, og tilskudd til bosetting av enslige mindreårige).

Beregningsutvalget sin rapport fra august 2015 er det antatt beste grunnlaget for å *anslå* utgiftene ved å bosette 14 enslige mindreårige i Verdal i 2016. Dersom *gjennomsnittsutgiftene* til valgskommunene legges til grunn, kan utgiftene ved å bosette 14 enslige mindreårige i 2016 estimeres til 5 475 000,- kroner i 5 årsperioden 2016-2020 ($14 \cdot 391\,100,- = 5\,475\,000,-$). Det må understrekes at estimatet er basert på gjennomsnittsutgifter og gjennomsnittsinntekter i valgskommunene som deltar i Beregningsutvalget sin undersøkelse. Det er heller ikke tatt hensyn til endringer på både utgifts- og inntektssiden som vil gjøre seg gjeldende i 2016-2020, og en lang rekke andre variabler. Konklusjonen Beregningsutvalget gjør, er at kommunenes utgifter ikke dekkes i sin helhet.

Vurdering:

Anmodningen fra IMDi for 2016 på bosetting av 56 flyktninger gjennomføres jf vedtak i kommunestyret 2. november 2015 (PS 92/15). Ut fra kommunestyrets vedtak skal 222 flyktninger bosettes i perioden 2015-2019. Det er pr. 10.12.15 bosatt 39 personer av vedtaket på 222. I tillegg til disse var det planlagt å bosette en familie på 8 den 09.12.15. Familien skulle komme direkte fra flyktningeleir i Jordan, men på grunn av sykdom hos ett av barna var det ikke mulig for familien å reise som planlagt. Det er usikkert om familien vil bli bosatt i 2015. Det er ikke bosatt noen EM i 2015.

Kommunestyret må ta stilling til om det er ønskelig å åpne for bosetting av EM over 15 år innenfor det anmodningstallet kommunestyret har vedtatt.

Det kommunale tjenesteapparatet må forsterkes og rådmannen er i gang med å se på løsninger for hvordan kommunens tjenestetilbud skal rigges for å lykkes med økt bosetting av flyktninger generelt, og EM spesielt.

Gjennom kommunens deltakelse i Husbankens programkommunearbeid jobbes det nå med en samordning av det boligsosiale arbeidet til vanskeligstilte på boligmarkedet i kommunen. Boliger til flyktninger inngår i dette arbeidet, og behovet for spesielt tilpassede boformer for EM tas inn i dette arbeidet. Husbanken har også ekstra fokus på boliger til flyktninger i årene som kommer.

Bosetting av EM mindreårige kan skape noen økonomiske utfordringer for kommunen, j.fr. beregninger som er gjort av det sentrale beregningsutvalget. Hvordan dette vil slå ut for kommunen vil være vanskelig å anslå nå, da kommunen ikke har noen erfaring med bosetting av EM i dette omfanget. Økonomiske konsekvenser utover det som dekkes av statlige tilskudd, må rådmannen derfor komme tilbake til når disse er nærmere kartlagt.

Rådmannen vurderer det som riktig å si ja til IMDi sin anmodning om å bosette inntil 14 enslige mindreårige flyktninger over 15 år i 2016, innenfor rammen av de 56 flyktninger kommunestyret allerede har sagt ja til å bosette. I og med at det er knyttet stor usikkerhet til anmodningen om behov for bosetting av EM i 2017, vurderes det som fornuftig å avvende vedtak om eventuell bosetting av EM mindreårige i 2017 til endelig anmodning foreligger høsten 2016. Kommunen har da også skaffet seg erfaring på bosetting av EM.

Interpellasjon fra John Hermann - Øremerket tilskuddsordning til helsestasjon og skolehelsetjeneste

Saksbehandler: Bjørn Iversen E-post: bjorn.iversen@verdal.kommune.no Tlf.:	Arkivref: 2016/373 - /
---	----------------------------------

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Verdal kommunestyre	25.01.2016	7/16

Vedlegg:

Ingen

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Ingen

Saksopplysninger:

John Hermann har den 12.01.16 fremmet følgende interpellasjon:

«I budsjettforliket mellom Kristelig Folkeparti, Venstre, Høyre og Fremskrittspartiet er det bestemt at den øremerkede tilskuddsordningen til helsestasjon og skolehelsetjenesten på kapittel 762, post 60 skal styrkes med 100 mill. kroner for 2016.

Ordningen er fra før av er på 28,3 mill. kroner. Det betyr at 128,3 mill. kroner øremerkes til stillinger i helsestasjon og skolehelsetjenesten for 2016.

Disse pengene innføres som en belønningsordning til kommuner som kan begrunne at de har styrket helsestasjons- og skolehelsetjenesten etter intensjonen.

Har kommunen mål om tiltak for å få del i disse øremerkede midlene?

Ordfører vil besvare interpellasjonen i møtet.

Trøndelagsutredningen - høring

Saksbehandler: Jostein Grimstad	Arkivref:
E-post: jostein.grimstad@verdal.kommune.no	2015/8057 - /034
Tlf.: 74 04 82 59	

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Verdal formannskap	21.01.2016	7/16
Verdal kommunestyre	25.01.2016	8/16

Rådmannens innstilling:

1. Verdal kommune anser at Trøndelagsutredningen et godt grunnlag for beslutning om samling av de to Trøndelagsfylkene.
2. Verdal kommune støtter forslaget om samling av dagens to fylker i Trøndelag til et nytt Trøndelagsfylke med tilhørende forslag til intensjonsplan.
3. Deling av ordførerfunksjon og administrativ ledelse oppfattes som kunstig i en formannskapsmodell. Verdal kommune går inn for at disse funksjonene samles i Steinkjer.

Vedlegg:

Trøndelagsutredningen, <http://trondelagsutredningen.no/>

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Ingen

Saksopplysninger:

Bakgrunn:

Kommunen har fått Trøndelagsutredningen med intensjonsplan oversendt til uttalelse fra både Nord-Trøndelag og Sør-Trøndelag fylkeskommune. Frist for uttalelse er 5.februar 2016. Utredningen tilrår en sammenslåing av de to fylkeskommunene.

Det er også utarbeidet en politisk intensjonsplan. Utredningen omfatter de aktuelle tema og mandat som fylkeetingene tidligere har vedtatt i 2014.

Stortinget har startet kommunereformarbeidet og besluttet i 2014 at det skal være et folkevalgt regionalt nivå, hvor form og rolle skal belyses.

Trøndelagsfylkene hadde da allerede startet en prosess med drøfting om det framtidige folkevalgte regionnivået. Et mål med kommunereformen er å få større og mer robuste enheter som også kan ivareta oppgaver som i dag håndteres av fylkeskommunene og ulike statsetater. Flere politisk partier har stilt spørsmål om fylkeskommunenes framtid og vurdert at to nivå (kommune og stat) var tilstrekkelig og at mange av de nåværende fylker er for små og lite effektive som forvaltningsenheter. Stortinget vedtok våren 2014 i forbindelse med kommunereformen at det skal være et folkevalgt mellomnivå og ba om en stortingsmelding våren 2015 hvor også nivåets form og rolle skulle belyses.

Den offentlige debatten viser at det ikke er flertall på Stortinget for å videreføre dagens fylkeskommuner. Derimot er det flertall for fortsatt tre folkevalgte nivå hvis enheten blir større, med andre ord, **stortingsflertallet ønsker tre folkevalgte nivå men ikke dagens fylkeskommuner.**

En frivillig sammenslåing av Trøndelagsfylkene i forkant av en bebudet nasjonal prosess kan gi visse fordeler, bl.a større handlingsrom og muligheter for å påvirke nasjonale prosesser.

Det ble vedtatt mål og mandat for utredningsarbeidet. Følgende tema skulle utredes:

1. Politiske avklaringer
2. Balansert og bærekraftig utvikling
3. Organisasjon og administrative forhold
4. Administrasjonssenter
5. Statens organisering
6. Økonomiske forhold
7. Tjenesteproduksjon
8. Prosess

Formålet med utredningsarbeidet er å gi fylkeetingene et beslutningsgrunnlag for å avgjøre spørsmålet om sammenslåing, samt gi føringer for politikk, organisering osv. i et nytt fylke.

Utredningens sammendrag og anbefalinger: (kopiert fra utredningen)

Sammendrag og anbefalinger

Formålet med denne saken er å gi fylkestingene et beslutningsgrunnlag for å avgjøre spørsmålet om sammenslåing, samt gi føringer for politikk, organisering osv i et nytt fylke. De ulike temaene som berøres i saken drøftes i lys av dette, og ikke i sin fulle bredde.

Det regionale nivået som drøftes i utredningen bygger på landets administrative, forvaltningsmessige regioninndeling, dvs fylkene. I fylkene finner vi både organer for statlig styring og fylkeskommunen, som er et organ for regionalt sjølstyre. Det er særlig samfunnsoppgaver som bør håndteres ut fra regionalt skjønn og initiativ som er tillagt fylkeskommunene.

I tillegg til denne vedtatte administrative regioninndelingen finnes det også andre, funksjonelt oppståtte regioner, som er større områder hvor bosetting, service og arbeidsmarked danner en enhet, samt regioner definert av historisk fellesskap/identitet. Når det ofte sterke samhandlingsstrukturer, som gir regionnivået særlige forutsetninger for felles satsing og nyskaping. Fylkeskommunen, som har rollen som «oppmann» for regionens utvikling, står sentralt i å realisere dette.

Det er en utfordring at de funksjonelle regionene over tid har vokst sammen på tvers av fylker, og dermed blitt delt mellom flere fylkeskommunale "oppmenn" og deres respektive planlegging, forvaltning og tiltak. For å unngå slik overlapping har derfor staten de senere årene valgt å organisere sine regionale virksomheter i større enheter enn fylket, for å få bedre samsvar med de funksjonelle områdene de skal betjene. Vi ser til og med at staten lar en fylkesmann dekke flere fylker (Aust- og Vest-Agder). Mye tyder på at fylkeskommunene nå ikke får oppgaver eller funksjoner de naturlig burde hatt, fordi fylkene er for små. Fylkene er i ferd med å miste sin betydning som regionale styringsenheter, og fylkeskommunene sin betydning som regionale utviklingsenheter.

Dette virker paradoksalt i en tid hvor det synes å være faglig konsensus om at det er regionene man bør satse på om man vil fremme nasjonens konkurransekraft og verdiskaping. Derfor har også Stortinget initiert en regionreform med sikte på nettopp å etablere større fylker, som samsvarer bedre med den funksjonelle geografien, slik at fylkeskommunene kan tildeles flere oppgaver og spille en sterk samfunnsutviklingsrolle.

Fylkestingene i Sør- og Nord-Trøndelag gjorde samme vurdering som Stortinget da de høsten 2014 på eget initiativ vedtok å utrede å samle de to fylkene til ett Trøndelagsfylke.

Resultatet er den foreliggende utredningen, hvor de temaene som utredningsmandatet peker på, er forsøkt klarlagt.

Kapittel 2 Samling av Trøndelag til en folkevalgt regional enhet gjør nærmere rede for fylkeskommunenes rolle, samt problemet med at fylkene er blitt for små både i forhold til funksjonelle regioner og funksjonelle krav. Det gjøres også rede for forholdet til reformprosesser innen offentlig forvaltning.

Kapittel 3 Formelle rammer og prosess gjennomgår en rekke formelle forhold knyttet til sammenslåing av de to fylkene. Her gjøres det rede for Inndelingslovas bestemmelser om dette, bl.a. om oppnevning av fellesnemnd. Det gjøres også rede for utarbeiding av intensjonsplan. Selv om det ikke er noe krav i Inndelingslova, har det etter hvert blitt vanlig praksis at kommuner som slår seg sammen på forhånd utarbeider og vedtar en slik plan. Intensjonsplanen er en avtale mellom partene som skal slå seg sammen om hvordan en rekke sentrale spørsmål og interesser skal ordnes i den nye enheten. Meningen er at forslag til løsning på viktige spørsmål skal være kjent før det gjennomføres en innbyggerhøring, og før det fattes endelig vedtak i besluttsende organ.

Inndelingslova anbefaler at det gjennomføres en innbyggerhøring i forbindelse med sammenslåing, men det sies ikke noe bestemt om hvilken form eller innhold en slik innbyggerhøring bør ha. To alternativ drøftes i utredningen under pkt 3.3: folkeavstemning og innbyggerundersøkelse.

Norsk rett har ingen regler som åpner for lokale folkeavstemninger som er rettslig bindende, men det er ikke noe til hinder for at kommunene eller fylkeskommunene kan legge saker ut til rådgivende folkeavstemning. I utredningen vises det til enkelte innvendinger mot folkeavstemninger, særlig deres representativitet ved lav valgdeltakelse. Alternativet er innbyggerundersøkelse. Det er også mulig å gjennomføre både innbyggerundersøkelse og folkeavstemning. Flere kommuner har f.eks. først gjennomført en innbyggerundersøkelse under utredningsfasen om kommunesammenslåing, og deretter en rådgivende folkeavstemning før endelig beslutning. Det tas sikte på å gjennomføre en innbyggerundersøkelse i den foreliggende saken mens den er til offentlig høring.

Slik offentlig høring er ikke noe krav i Inndelingslova. Det anbefales likevel å benytte offentlig høring, for å få uttalelse fra organiserte interessenter (offentlige instanser, næringsliv osv), og ikke bare fra enkeltpersoner, som er de som høres i en innbyggerundersøkelse og en folkeavstemning.

Kapittel 4 Politiske forhold tar opp spørsmål som valgdistrikt og antall representanter i det nye fylkestinget. Etter gjeldende lovverk vil det nye fylket utgjøre valgdistriktet både ved Stortings- og fylkestingsvalg. Muligheten for å dele det nye fylket inn i flere valgkretser drøftes, men det konkluderes med å anbefale at den lovbestemte ordningen legges til grunn. Når det gjelder antall representanter i det nye fylkestinget, anbefales det å legge seg på linje med de av dagens fylkeskommuner som har høyest antall.

Det gjøres også rede for de to styringsmodellene (formannskapsmodellen og parlamentarisk modell), samt politisk arbeidsform og politisk sekretariat.

Kapittel 5 omhandler Balansert og bærekraftig utvikling. Dette temaet har mange elementer som påvirker hverandre, og som bør ha innbyrdes balanse. Resultatet slår over tid ut i den demografiske strukturen. Ved å se hvordan denne har utviklet seg i tiårene fram til i dag, samt på framskrivninger for de neste tiårene, får man en indikasjon på retning og omfang av endringskreftene, og hvor bærekraftig nåværende struktur er.

Her tegner det seg et klart mønster. Grovt sett er det områdene som faller langs den nord-/sørgående akse ut fra Trondheim som har den største befolkningsveksten, mens det er i områdene utenfor man har befolkningsnedgang, reelt eller relativt. Unntakene er blant annet Hitra og Frøya i Sør-Trøndelag og Vikna i Nord-Trøndelag. Fyller man ut bildet med statistikk som viser alders- og kjønnsbalansen, blir disse utfordringene enda tydeligere, og enkelte steder ganske bekymringsfulle.

Tilgangen til arbeid er den store driveren for befolkningsutviklingen i kommunene, enten i form av tilgjengelige arbeid i kommunen eller ved kort pendlingsvei til arbeidsplasser i nærliggende kommuner. Trøndelag er på mange vis en ganske «komplett» region, med stor bredde av naturmiljø og naturgitte ressurser, og et utdannings- og forskningsmiljø som dekker alle nivå og alle sentrale fagfelt.

Sysselsettingsutviklingen i de ulike delene av Trøndelag viser imidlertid at det selv i en slik "komplett" region er krevende å opprettholde en god balanse. Det er mange områder som har hatt svak eller negativ sysselsettingsutvikling siden år 2000. I et samlet Trøndelag blir det enda tydeligere at det må skapes balanse mellom Trondheimsområdet med dets mange spesialiserte funksjoner, og distriktene, hvor både naturressurser og viktige produksjonsmiljø er å finne. Her kreves det god kobling mellom sentrum og distriktene.

Dette understreker betydningen av at fylkeskommunen gis en sterk samfunnsutviklerrolle, noe som også er intensjonen i den nylig igangsatte Regionreformen. I kapittelet drøftes det hva denne rollen er og bør være, og hvordan den påvirkes av en sammenslåing av fylkene. Antakelig er det fordelaktig at det på sentrale områder blir én styrende aktør i stedet for to, at disse representerer hele Trøndelag, og har som oppgave å ivareta hele Trøndelags interesser. Bedre geografisk samsvar mellom fylket og den funksjonelle regionen bør også kunne styrke fylkeskommunens lederrolle for samfunnsutviklingen i regionen. Det påpekes imidlertid at det allerede lenge har vært et omfattende samarbeid mellom de to fylkeskommunene, noe som har resultert i mange felles planer og felles deltakelse i partnerskap.

Kapittel 6 Organisatoriske og administrative forhold. Når den nye fylkeskommunens organisasjon og lokalisering skal fastlegges, vil et viktig funksjonskrav være å ivareta nærheten til innbyggere, tjenestebrukere og samarbeidspartnere på en god måte. Dette blir en særlig utfordring for et samlet Trøndelagsfylke, som får stor utstrekning og en svært variert nærings- og bosettingsstruktur. Den nye fylkeskommunen må organiseres slik at den både er synlig og gir tilfredsstillende nærhet og utviklingsstøtte i en stor spredtbygd del, og samtidig har sterk tilstedeværelse i en relativt tett befolket og næringsmessig tung del. Dette tilsier en eller annen form for desentralisert organisering, som kan balansere disse hensynene. Et annet viktig hensyn å ivareta, er regional balanse mht sysselsetting og kompetanse.

I sum peker dette mot at lokalisering av den nye fylkeskommunens virksomhet vil være en sentral problemstilling, som berører så vel dens legitimitet som dens samfunnsutviklingsevne, dens nærhet til sine mange brukere og øvrige interessenter osv.

Hver av de to Trøndelagsfylkene har i dag sin "fylkeshovedstad", dvs byer hvor de to sentrale offentlige forvaltningsorganene på fylkesnivå - fylkeskommunen og fylkesmannen - er lokalisert. Nord-Trøndelag har Steinkjer, og Sør-Trøndelag har Trondheim. Hver for seg fungerer begge byene godt som administrasjonssentra, og vil også kunne gjøre det for et sammenslått fylke. I følge utredningsmandatet skal imidlertid Steinkjers rolle som framtidig lokasjon for offentlige arbeidsplasser vektlegges særskilt.

Fylkeskommunene representerer betydelig sysselsetting i de to byene, derunder mange sysselsatte med høy utdanning og kompetanse. Ved sammenslåing av fylkene vil dessuten andre virksomheter med fylkesvis organisering kunne følge etter, bl.a. fylkesmannen. Betydningen av slike endringer er relativt sett større for Steinkjer enn for Trondheim. Dette er vurdert av Trøndelag Forskning og Utvikling (TFoU) i en egen rapport som er vedlagt utredningen.

Mens et ønske om at den nye organisasjonen skal bidra til å balansere sysselsettings og kompetansesituasjonen i et samlet Trøndelag peker klart mot Steinkjer som nytt administrasjonssentrum, tilsier betydningen av oppfølging av det befolknings- og næringstunge Trondheimsområdet en tilsvarende sterk og aktiv tilstedeværelse i Trondheim.

De to hensynene

- nærhet til innbyggere, tjenestebrukere og samarbeidspartnere, samt
- regional balanse mht sysselsetting og kompetanse

kan vektlegges forskjellig, med forskjellige konklusjoner som resultat. Men skal det nye Trøndelagsfylket bli en kraftfullt utviklingsregion, som alle gode krefter føler tilhørighet til, vil trolig en løsning med to administrasjonssted være nødvendig.

Føringene i mandatsaken tilsier da at Steinkjer bør bli administrasjonssentrum, men samtidig bør også Trondheim ha administrativ tyngde, særlig på samfunnsutviklingsområdet.

For fylkesmannsmbetet kan det gjøres tilsvarende vurderinger, jfr pkt 6.3.5.

I den konkrete organiseringen av den nye folkevalgte regionen, vil det være flere funksjonelle og operative hensyn som skal ivaretas. Mye vil være det samme som man i dag prøver å ivareta, men i den nye regionen vil bl.a. den sterkt økte geografiske utstrekningen kreve mer oppmerksomhet på nærhet til innbyggere, tjenestebrukere og samarbeidspartnere, som nevnt foran. Av andre, mer internt rettede funksjonskriterier, pekes det i utredningen på:

- Helhetlig og godt koordinert
- Utviklingsorientert, tidsmessig og moderne
- Kompetent og tillitvekkende
- Effektiv
- Lite miljøbelastende
- En attraktiv arbeidsplass

Sammenslåing av to organisasjoner til én, innebærer en stor omstilling og belastning for de ansatte. I pkt 6.5 Gjennomføring av sammenslåingsprosessen gjøres det rede for hvordan dette kan organiseres, samt regler og hensyn som skal ivaretas i denne forbindelsen.

Gitt den ofte framførte argumentasjonen om fylkeskommunens evne til å skape helhet av fragmentert statlig politikk, bør den nye fylkeskommunen ha som ett av sine hovedmål å bedre evnen til helhetlig planlegging og styring i egen virksomhet. Dette tas opp i pkt 6.6 om Styring og styringssystemer.

Kapittel 7 redegjør for Økonomiske forhold.

I mandatet for utredningen tas det som utgangspunkt at en sammenslåing av to fylkeskommuner ikke vil få konsekvenser for statlige rammeoverføringer.

Utredningsarbeidet har imidlertid vist at en sammenslåing vil gi en negativ effekt på inntektene gjennom inntektssystemet. Beregninger viser et tap knyttet til kriteriet Innbyggere pr km offentlig vei (over 17) på ca 60 mill kr. Eventuell bortfall av tapskompensasjonen for NTFK vil gi et ytterligere nedtrekk på kr 24 mill kr.

Styringsgruppen i Trøndelagsutredningen har gjort sentrale myndigheter oppmerksom på disse virkningene, og statsråden for KMD har senere gitt muntlig forsikring om at fylkeskommunene ikke skal tape økonomisk på en sammenslåing.

Utviklingen i de frie inntektene beregnes å bli litt ulik i de to fylkeskommunene, med en svak økning i STFK og en svak reduksjon i NTFK. I sum vil den være svakt økende. I denne forbindelse gjøres det også rede for NTFK's inntekter fra Nord-Trøndelag E-verk (NTE). Eierforholdet til NTE og de økonomiske forholdene omkring dette ved en sammenslåing, utredes i en egen sak, og tas ikke opp i denne utredningen.

Legger man sammen de to fylkeskommunenes driftbudsjetter, viser de i sum en reduksjon fram til 2018. Dette gir en viss indikasjon på hva som kan forventes etter en sammenslåing.

Det gis også en oversikt over de to fylkeskommunenes investeringsplaner, samt deres gjeld.

Kapittel 8 Tjenesteproduksjon inneholder en gjennomgang av tjenestemrådene, hvor det ses på gjeldende struktur og organisering, forskjeller mellom NTFK og STFK, samt gjøres en vurdering av oppgaveløsingen i et samlet Trøndelagsfylke. Hovedinntrykket er at mye er likt, og at det derfor ikke medfører særlige problemer å samle oppgaveløsingen i en organisasjon som dekker hele Trøndelag.

Kapittel 9 Administrative støttefunksjoner gjennomgår den delen av fylkeskommunenes virksomhet som understøtter den primære oppgaveløsningen. Også her er mye likt.

Kapittel 10 Andre forhold tar opp spørsmål knyttet til det samiske, bl.a. det forholdet at NTFK inngår i det samiske språkområdet, mens STFK ikke gjør det. Ved sammenslåing er det naturlig at det samiske blir ivaretatt minst på samme nivå som det i dag skjer i NTFK, dvs at den nye Trøndelagsregionen blir del av forvaltningsområdet for samisk språk.

Vurdering:

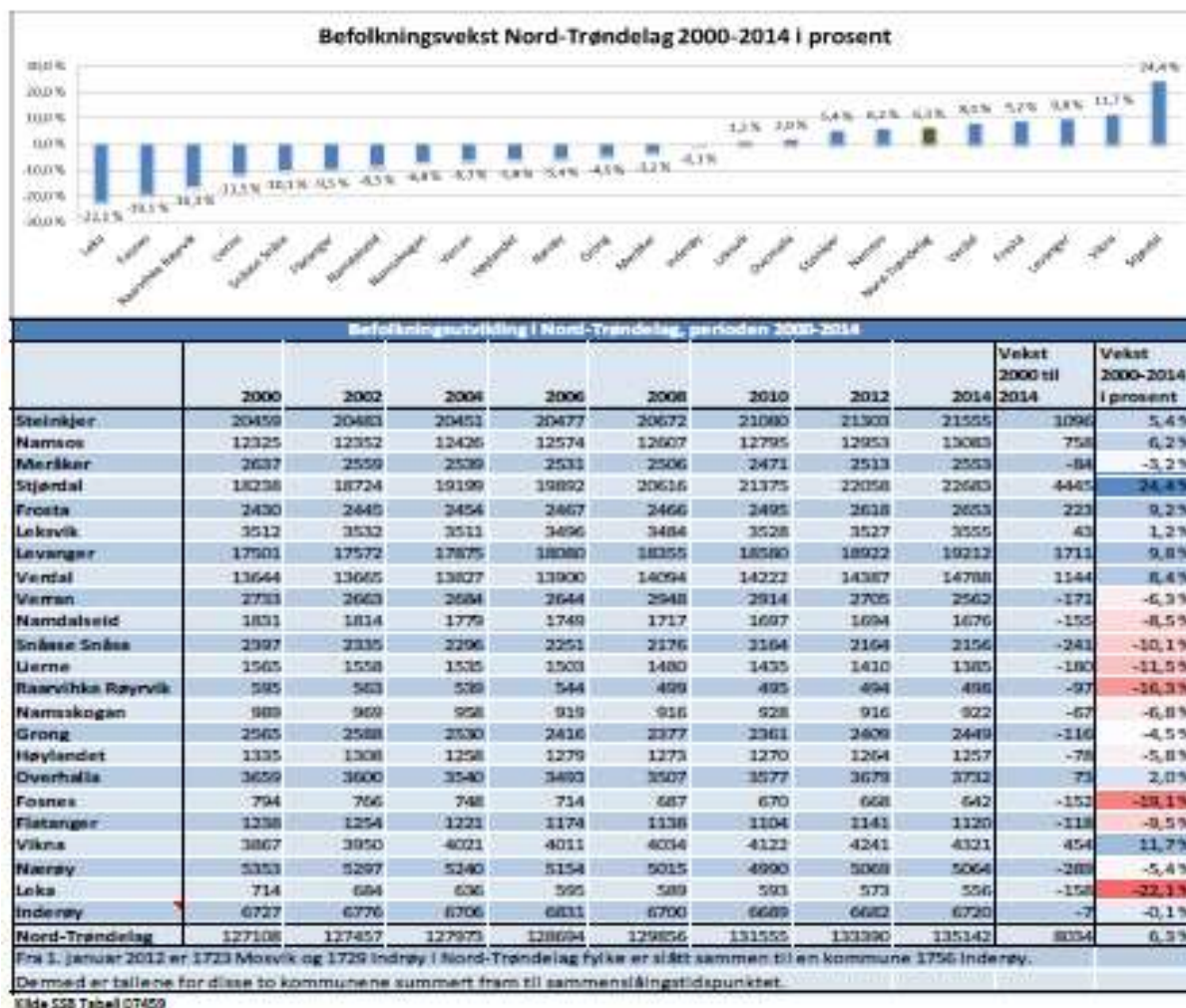
Et sammenslått Trøndelag vil omfatte et meget stort geografisk område, en utstrekning på 41.000 kvadratkilometer, som er like stort som Danmark. Bare Finnmark av dagens fylker er større. Avstanden mellom Røros og Leka med bil er nær 500 km.

Innbyggertallet er i dag 450.000, Sør-Trøndelag har pr. 01.01.2015 310.000 og Nord-Trøndelag 136.000 innbyggere.

Folketallsveksten i perioden 2000 – 2014 har vært på 43.300 i Sør-Trøndelag (Trondheim 33.000). I Nord-Trøndelag har veksten vært på 8.000. Godt og vel halvparten av veksten er i Stjørdal med 4.445, dernest Levanger med 1.711 og Verdal med 1.144.

Estimert befolkningsendring i Sør-Trøndelag 2014 – 2040 er 69000 nye innbyggere – dvs. 23 % økning. For Nord-Trøndelag er prognosen en vekst med 25000 nye innbyggere, dvs. 18% økning. (Kilde: *Trøndelag i Tall*, basert på SSB's MMMM alternativ)

Tabellen og grafen under er hentet fra [«Trøndelag i tall»](#) og viser utviklingen for alle kommuner i Nord-Trøndelag.

I utredningen pekes det på en mange viktige forhold for vurdering av spørsmålet om samling av Trøndelag. Alt blir ikke kommentert i dette saksframlegget, og rådmannen viser til selve utredningen. Noen forhold løftes imidlertid fram her.

Utvikling i de nasjonale rammene

Stortinget har i flere vedtak lagt til grunn at dagens organisering av det folkevalgte regionale nivået ikke ivaretar dagens og framtidige oppgaver på en god nok måte. Flere partier er også kritiske til om det er behov for og hensiktsmessig å ha tre folkevalgte nivå. Dette må det regionale folkevalgte gjøre opp en formening om og analysere, og det har det to trøndelagsfylkene grepet fatt i.

Hvordan staten selv organiserer sin virksomhet er i den sammenhengen interessant, statlig organisering framstår svært fragmentert i dag.

NIVI Analyse AS har kartlagt den regionale statsforvaltnings inndeling med en oversikt over 28 etaters regionale organisering. Disse er organisert etter **fylkesinndelingen**:

- NAV
- Sivilforsvaret
- Fylkesmannen (unntatt Oslo/Akershus og fra 01.01.2016 Agder)
- Innovasjon Norge (3 av kontorene i landet dekker 2 fylker)
- Kartverket i Nord-Trøndelag (De fleste kartkontorene i landet dekker 2 eller flere fylker)

Disse er organisert **samlet for Trøndelagsfylkene**:

- Fylkesnemnda sosiale saker
- Fiskeridirektoratet
- Bispedømmerådet, Nidaros
- Heimevernet
- Politidistrikt, fra 01.01.2016

Disse er organisert i **region Midt med MR, ST og NT**:

- IMDI
- Forbrukerrådet
- NVE (Nordmøre og Nordland sør for Saltfjellet inngår i region Midt)
- Mattilsynet (region 4)
- BUF etat
- Vegvesenet
- Skatteetaten
- Statsbygg (Nordland nord til Bodø inngår i Midt)
- Lagdømme
- Arbeidstilsynet
- Husbanken
- DSB/El-tilsyn
- Statsarkivet (Region Trondheim dekker i tillegg til de tre «Midt fylkene» også Nordland)

- UDI
- Kystverket
- Statped
- Helseregion

Disse har en **annen organisering**:

- Toll Region Midt omfatter ST, NT og Nordland
- Kriminalomsorgen region Nord omfatter Trøndelag og Nord-Norge

Innen nærings- og organisasjonslivet er det også i stor grad etablert distriktskontor, som dekker Trøndelag eller Midt-Norge. NHO, flere arbeidstakerorganisasjoner, innen idretten og øvrige deler av organisasjonslivet er det også i stor grad etablert distriktsorganisasjoner som dekker mer enn et fylke.

Oversikten viser en klar utvikling i organisering i større områder enn dagens fylkesnivå og at i mange tilfeller er et sammenslått Trøndelag også for lite når statsetatene organiserer seg i regioner.

Dagens fylkesinndeling kan ikke sies å ha skapt de store problemene, selv om grensekommunene i en del sammenhenger har fremført at fylkesgrensene ansees som kunstig. Spørsmålet er mer om dagens grenser i tilstrekkelig grad ivaretar Trøndelags utviklingspotensiale i framtida. Utredningen peker på at det er problematisk at dagens fylker synes å ha blitt for små til å få det tilfang av offentlige oppgaver som kreves for en kraftfull regional utviklingsvirksomhet. Satt på spissen står det kanskje mellom større og fortsatt relevante fylker på den ene siden, eller fortsatt små fylker med minkende relevans og fare for avvikling på sikt den andre siden. En sterkere rolle for storbyene ved at de overtar oppgaver som i dag ligger til fylkeskommunen er også en mulighet. Dette vil imidlertid utfordre den interne regionale balansen og det regionale folkestyret. At så godt som all statlig virksomhet, jfr oversikten foran, forlater fylkesinndelingen, kan på sikt forsterke dette. Staten føler åpenbart ikke lenger noen forpliktelse til å følge fylkesgrensene når den organiserer sin virksomhet.

I deler av vårt fylke er man redd for at en sammenslåing kan medføre tap, bl.a av offentlige arbeidsplasser og dessuten at sentraliseringen mot Trondheim vil forsterkes. En sammenslåing kan også indirekte bidra til at flere institusjoner mv som har fylkesvis organisering naturlig vil vurdere sammenslåing. Statens gjenværende regionale virksomhet vil her være det viktigste element.

Å skape en balansert utvikling som gir både sysselsettings- og perspektivbalanse i den nye regionen vil være særs viktig, men også krevende. Utredningen foreslår plassering av administrasjonsstedet i Steinkjer og ordførerfunksjonen i Trondheim som et ledd i å oppnå balansert utvikling. Rådmannen anser at denne delte løsningen må bli svært krevende, tilnærmet kunstig, i en formannskapsmodell.

Rådmannens vurdering er derfor at ordførerfunksjonen og administrativ ledelsesfunksjon bør være samlokalisert, med fellesskap i Steinkjer.

På Trøndelagsmøtet 14. -15. januar meldte statsråd Jan Tore Sanner at selve fylkesmannsembetet i et nytt regionalt nivå, under gitte forutsetninger, ville bli lagt til Steinkjer. En samling av folkevalgt regional og administrativ ledelse, sammen med fylkesmannsembetet gir en bra samlet profil for Steinkjer som administrasjonssted. Dette gir en samlet forvaltningskultur ett sted, med de roller og interesser en ny region krever. Selv om forvaltningen med det er samlet på Steinkjer vil Trondheim, i kraft av sin størrelse og «tyngde» være regionens drivkraft og naturlig midte.

Utviklingsperspektivet

Det er viktig å erkjenne at Trondheim i stor grad er motoren i utvikling av det øvrige Trøndelag, men at Trondheim også trenger omlandet og regionen forøvrig. Ikke minst gjelder dette at Verdal er viktig for Trondheim med vår industripark, som utfyller Trondheims teknologi- og kompetansemiljø. I konkurransen med øvrige regioner både innenlands og utenlands er det viktig å fremstå samlet med slagkraft og konkurranseevne.

Trøndelag trenger å stå samlet i konkurransen med andre landsdeler, dagens fylker blir små i dag. Spesielt gjelder dette Nord-Trøndelag, som er det fjerde minste fylket befolkningsmessig i landet, og også med stadig mindre andel av landets totale befolkning. Et nytt Trøndelagsfylke kan ha større evne til å «samordne sin egen tyngde».

Økonomiske forutsetninger

Som resultat av endret inntektssystem for fylkeskommunene fra januar 2015, vil STFK få en gevinst på 46 mill. kr som fases inn i årene 2015 – 2018. NTFK vil få et tap med 121 mill. kr. for samme periode, noe av dette vil bli kompensert slik at NTFK vil få en netto inntektsreduksjon på 97.1 mill. kr.

Historisk har NTFK som følge av NTE-eierskapet hatt en romsligere økonomi enn ST. Dette utgjør for tiden en årlig inntekt på nær 180 mill kr. Fordelt med 150 mill kr i renteinntekter, 20 mill. kr i utbytte og 9 mill kr i provisjon for lånegarantier. Utbyttet med 20 mill. kr. går inn i et vegfond, som vil bli brukt opp i 2019. Renteinntektene er basert på en 10 års-avtale med en høyere rente enn dagens. Denne avtalen går ut i 2019, netto inntektsnedgang for NTFK som følge av forventet lavere rentenivå enn i dagens avtale, er beregnet til 40 – 60 mill kr. årlig.

NTE vil med dagens kraftpriser neppe være i stand til å opprettholde det utbyttet som har vært framover. Utbyttet utgjør en betydelig inntekt for NTFK og har bidratt sterkt til en desentralisert struktur for videregående skole, opprustingsprogrammet for fylkesveiene mv.

NTE sitt eierskap er en meget viktig del av grunnlaget for en eventuell sammenslåing. Det er skissert 5 ulike modeller for framtidig eierskap hvis NTFK ikke lenger består som egen enhet:

1. Videreføre det fylkeskommunale eierskapet og ta med verdiene inn i den nye politiske enheten.
2. Selge aksjene i selskapet
3. Overdra selskapet til kommunen i Nord-Trøndelag.
4. Etablere en stiftelse som skal bruke avkastningen i Nord-Trøndelag.
5. Deleierskap der selskapet deles mellom kommunene i Nord-Trøndelag og regionen.

I fylkestingets vedtak i sak 43/15 Eiermelding 2015 NTE er det vedtatt flg:

Fylkestinget vil legge til rette for fortsatt utvikling/vekst for NTE:

- *Med fortsatt nordtrøndersk eierskap, styring og kontroll, åpnes det for at selskapet gis anledning til å delta i strukturering av bransjen og om nødvendig å hente inn kapital fra deleiere i datterselskap. I NTE energi AS skal det fortsatt være 100 % fylkeskommunalt eierskap.*
- *Fortsatt krav om god avkastning i NTE, med fokus på resultatforbedring og kostnadseffektivisering. Årlige lønnsomhetsmål utvikles i dialog med selskapets ledelse.*
- *Gjeldende utbyttmål videreføres, men eier vil vurdere å tilbakeføre noe kapital til selskapet.*
- ***Dersom fylkeskommunen opphører som egen enhet overføres hovedeierskapet av NTE til kommunene i Nord-Trøndelag.***

Formannskapet i Verdal behandlet egen sak om eierskap i NTE, som innspill til NTFK, i møte 14. januar (PS 3/16), slik at dette berøres ikke nærmere her.

Balansen i regionen

Det er ulik bosettingsstruktur i de to fylkene, i Sør-Trøndelag bor nær 60 % av befolkningen i Trondheim og Trondheimsregionens 10 kommuner (som Stjørdal og Leksvik er en del av) hadde et samlet folketall på 262.000 pr 01.01.2014. Nord-Trøndelag har en annen bosettingsstruktur, ingen av de 5 største bykommunene har mer enn i underkant av 17 % av befolkningen i fylket men de 5 utgjør nær 60 % av fylkets samlede befolkning.

Selv om det er en betydelig tilflytting til de befolkningstunge områdene av landet viser statistikken at tilflyttingen og befolkningsveksten i eks. vis Trondheimsregionen kun i meget beskjeden grad skyldes tilflytting fra øvrige deler av de to fylkene. De store flyttestrømmene går i retning av det sentrale østlandsområdet og de største vestlandsfylkene.

Et samlet Trøndelag vil i noen grad utjamne den folketallsmessige ubalansen som Sør-Trøndelag har med Trondheim som svært dominant befolkningsmessig. Selv om Trondheim fortsatt vil være stor i Trøndelagssammenheng med over halvparten av et samlet Trøndelag, vil en også få et befolkningsmessig tyngdepunkt i aksen Stjørdal – Steinkjer(/Namsos).

Kommunereformen

Kommunereformen er inne i sine siste måneder med hensyn på kommunenes eget utrednings- og forhandlingsarbeid. Disse prosessene redegjøres det ikke videre for her, disse er kjent for kommunestyret.

Kommunalministeren har også sendt ut forslag om endringer i inntektssystemet med store endringer kriteriene for i basistilskuddet mm. Virkninger for Trøndelagskommunene er ikke ferdig utredet, men det kan få betydelige konsekvenser for enkelte kommuner. Sannsynligvis vil det bli krevende for flere av de små kommunene, spesielt der hvor avstandene for å nå 5.000 innbyggere er små, disse benevnes som «frivillig små».

Det er det gitt åpning (i den såkalte oppgavemeldingen) for at de største kommunene, heriblant Trondheim, kan søke om å overta oppgaver som i dag ivaretas av fylkeskommuner eller stat. Dette gjelder spesielt ansvar for videregående skoler og kollektivtransport. Det er uttrykt interesse fra politisk hold i Trondheim om å vurdere dette, spesielt om regionreformen ikke lar seg realisere og ikke minst om andre av landets større byer går denne vegen.

Det er viktig, etter rådmannens vurdering, å styrke det regionale folkevalgte nivået sin posisjon og betydning. Å opprettholde dagens fylkesinndeling er neppe veien å gå for å oppnå dette, jf Stortingets oppfatninger om dagens fylkeskommuner. Utredningens anbefalinger om å være først ut gir mulighet til å være offensiv at Trøndelag kan bane vei for et styrket folkevalgt regionalt nivå. Alternativet med fortsatt utarming av oppgaver og overføring av sentrale oppgaver som ansvar for videregående opplæring, samferdsel mv til de største kommunene heriblant Trondheim, vil svekke fylkeskommunenes rolle betydelig. I utredningen beskrives dette slik:

«Satt på spissen står det kanskje mellom større og fortsatt relevante fylker på den ene siden, eller fortsatt små fylker med minkende relevans og fare for avvikling på den andre. En sterkere rolle for storbyene er også en mulighet, noe som imidlertid vil utfordre den interne regionale balansen og det regionale folkestyret.»

Verdals plass i et samlet Trøndelag

Verdal vil fortsatt være av de største kommunen i Trøndelagsregionen – gitt dagens kommunestruktur. Foruten Trondheim er det kun Melhus som har større befolkning enn Verdal av dagens Sør-Trønderske kommuner. Og de samfunnsmessige strukturer og næringsmessige forhold er i utgangspunktet uberørt av en endret fylkesstruktur. Samtidig kan det gi muligheter for ytterligere utvikling med en større og mer slagkraftig regionnivå, i det nasjonale og internasjonale perspektiv.

På den annen side blir det lengre fra det lokale folkevalgte organ til det regionale organ på grunn av dettes størrelse, samt at det regionale nivå må vise omtanke til et stort distrikt. Rådmannen vil peke på et mulig trusselscenario ved at det nye regionale nivå:

- vil bruke oppmerksomhet og ressurser på å motvirke negative trender i fjellregionene, og
- vil bruke ressurser på å utvikle og styrke kommunene med havbruksinteresser.

I dette scenarioet kan kommunene i midten få manglende fokus; «dere klarer dere jo godt som det er». Dette er et forhold som etter rådmannens skjønn også må gis oppmerksomhet i kommunereformarbeidet.

Samtidig har Verdal, både som kommune og i næringssammenheng, mange gode relasjoner til Trondheim m.fl. Verdal industripark er av regional stor betydning, og markeringene av Stiklestad 1030 – 2030 vil bidra til et nasjonalt fokus. Som nevnt vil aksene Stjørdal til Steinkjer være et markant befolknings- og aktivitetstett område i den nye Trøndelagsregionen.

Det er pekt på geografisk størrelse og avstander som et forhold som taler mot sammenslåing. Videre at en vil få en forsterket konsentrasjon av regionale funksjoner til Trondheim og at den nærheten og gode samarbeidet som ikke minst mange mindre kommuner opplever i forhold til fylkeskommunen, vil bli mer usikkert med et samlet Trøndelag.

Identitet og tilhørighet i forhold til det bestående er også forhold som er av betydning når et så viktig spørsmål vurderes. Rådmannen vil også framheve at vi har et svært godt forhold til Nord-Trøndelag fylkeskommune, som har vært en veldig viktig samarbeidspart og medspiller over mange år i Verdal og verdalssamfunnet.

Beslutningsprosessen

Utredningens kapittel 3 redegjør for formelle rammer og forslag til beslutningsprosess. Lov av 15.06.2011 om fastsetjing og endring av kommune- og fylkesgrenser – Inndelingsloven har bestemmelser som regulerer sammenslåing. Det er Stortinget som fatter vedtak om sammenslåing av fylker etter at de berørte fylkestingene har søkt om dette. Bestemmelsene i inndelingsloven om innbyggerhøring gjelder for kommunesammenslåing og formelt ikke for fylkessammenslåing. Det anbefales imidlertid at reglene følges på samme måte. Utredningen skisserer to alternativ for innbyggerhøring:

1. **Folkeavstemning**, hvor innbyggerne bes om å svare ja eller nei til sammenslåing. En slik avstemning må gjennomføres på samme måte som et valg.
2. **Innbyggerundersøkelse**, hvor et utvalg av innbyggerne bes om å gi sine synspunkt på en rekke spørsmål som er relevante i sammenslåingsspørsmålet. Spørsmål som kan oppfattes som en folkeavstemning (ja eller nei) bør ikke tas med i en innbyggerundersøkelse.

Norsk rett har ingen regler som åpner for lokale folkeavstemninger som er rettslig bindende. Kommuneloven bygger på representativt demokrati, hvor ansvaret tilligger de øverste folkevalgte organer, og hvor disse ikke kan vedta at en sak skal bli bindende avgjort i en folkeavstemning uten at det har hjemmel i lov. Slik hjemmel foreligger ikke.

Det vises her til det prinsipielle skillet mellom *direkte og representativt demokrati*

Både historiske og praktiske hensyn har gjort at det representative demokratiet dominerer der hvor demokratisk styreform benyttes og at man bare unntaksvis benytter direkte demokrati.

Det er fra flere reist spørsmål om en rådgivende folkeavstemning i Nord-Trøndelag (ikke i Sør-Trøndelag). I utredningen vises det til enkelte innvendinger mot folkeavstemninger, særlig deres representativitet ved lav valgdeltagelse. Det foreslås i utredningen en innbyggerundersøkelse i tillegg til offentlig høring.

Rådmannen deler betenkelighetene om folkeavstemningsalternativet og anbefaler den foreslåtte framgangsmåten med innbyggerhøring.

En prosess med usikker utgang.

Ut fra media og uttalelser fra deler av det politiske miljø er usikkerheten stor ikke minst i Nord-Trøndelag om det er riktig å slå sammen fylkeskommunene. Krav om folkeavstemning og kritikk av foreslått beslutningsprosess er framført med kraft den senere tid.

Mange forutsetninger er enda uavklart på nasjonalt plan når det gjelder framtida for det folkevalgte regionale nivået. Perioden hvor fylkeskommunene hadde ansvaret for sykehusene, HVPU, sykehjemmene, barnevernet/fosterheimssentralene, helsesøstre og andre tidligere ansvarsområder kommer ikke tilbake. Det er heller ikke klare oppgaver av størrelse og betydning som ligger klare for overføring til det regionale folkevalgte nivået. Utviklingen med overføring av fylkeskommunale oppgaver til enten kommunene generelt eller storbykommunene ser ut til å bli forsterket, det samme gjelder organisering av stats/fagetatene som er blitt mer fristilt fra regional folkevalgt styring og med en annen geografisk organisering enn fylkesgrensene.

I en omorganiserings- og sammenslåingsprosess vil ønsket om å beholde det som det er og har vært, alltid være tilstede. I utredningen er det, etter rådmannens vurdering, godt dokumentert at framtida vil bli vesentlig annerledes for fylkeskommunen også om en ikke slår sammen trøndelagsfylkene. Usikkerheten framover med svekket

fylkeskommunal økonomi i NTFK, stadig færre oppgaver og opplevelsen av å ikke være med når toget går i forhold til framtidig regional utvikling vil være betydelig. Når det heller ikke er flertall i Stortinget for å videreføre dagens fylkeskommuner men at det ønskes tre folkevalgte nivå men ikke dagens fylkeskommuner taler dette klart også for en sammenslåing.

Rådmannen anbefaler med dette at Verdal kommune går inn for en sammenslåing av de to trøndelagsfylkene.